स्वयं त्वसाम्यातिशयस्त्र्यधीशः स्वाराज्यलक्ष्म्याप्तसमस्तकामः ।
बलिं हरद्भिश्चिरलोकपालैः किरीटकोट्येडितपादपीठः ॥ २१ ॥
तत् तस्य कैंकर्यमलं भृतान् नो विग्लापयत्यङ्ग यदुग्रसेनं ।
तिष्ठन् निषण्णं परमेष्ठिधिष्ण्ये न्यबोधयद्देव निधारयेति ॥ २२ ॥
अहो बकी यं स्तनकालकूटं जिघांसयापाययदप्यसाध्वी ।
लेभे गतिं धात्र्युचितां ततो ऽन्यं कं वा दयालुं शरणं व्रजेम ॥ २३ ॥
मन्ये ऽसुरान् भागवतांस्त्र्यधीशे संरम्भमार्गाभिनिविष्टचित्तान् ।
ये संयुगे ऽचक्षत तार्क्ष्यपुत्त्रमंसेसुनाभायुधमापतन्तं ॥ २४ ॥

वसुदेवस्य देवक्यां जातो भोजेन्द्रबन्धने ।
चिकीर्षुर्भगवानस्याः शमजेनाभियाचितः ॥ २५ ॥
ततो नन्दव्रजमितः पित्रा कंसाद्धि बिभ्यता ।
एकादशसमास्तत्र गूढार्चिः सबलो ऽवसत् ॥ २६ ॥
परीतो वत्सपैर्वत्सांश्चारयन् व्याहरद्विभुः ।
यमुनोपवने कूजद्विजसंकुलिताङ्घ्रिपे ॥ २७ ॥
कौमारीं दर्शयंश्चेष्टां प्रेक्षणीयां व्रजौकसां ।
रुदन्निव हसन् मुग्धबालसिंहावलोकनः ॥ २८ ॥
स एव गोधनं लक्ष्म्या निकेतं सितगोवृषं ।
चारयन्ननुगान् गोपान् रणद्वेणुररीरमत् ॥ २९ ॥
प्रयुक्तान् भोजराजेन मायिनः कामरूपिणः ।
लीलया व्यनुदत् तांस्तान् बालः क्रीडनकानिव ॥ ३० ॥
विपन्नान् विषपानेन निगृह्य भुजगाधिपं ।
उत्थाप्यापाययद्गावस्तत्तोयं प्रकृतिस्थितं ॥ ३१ ॥